نیمه‌ی مه‌تاب؛ دو هفته‌نامه‌ی رقیب یک محله و آشتی‌ای که همه‌ی شهر درباره‌اش حرف می‌زند

گزارش از مهتاب نوروزی

اگر بخواهید از یک کافه‌ی خوب در شهر بگویید، احتمال زیاد نام یکی از دو کافه‌ی روبه‌روی هم در میدان ساعت می‌آید. یکی با تابلوی آبی و پنجره‌های بزرگ، دیگری با تابلوی سبز و صندلی‌های حصیری. هر دو قهوه‌ی خوب دارند، هر دو وای‌فای رایگان دارند و هر دو ساعت ۸ صبح باز می‌شوند. تا همین یک سال پیش، مشتری‌های هر کدام به زحمت می‌دانستند آن یکی چه شکلی است. حالا، همان مشتری‌ها گاهی با فاصله‌ی چند دقیقه از هر دو کافه بیرون می‌آیند.

ماجرا از جایی شروع شد که کمتر کسی انتظارش را داشت. در زمستان ۱۴۰۰، وقتی کافه‌ی «نیمه‌ی مه‌تاب» درست روبه‌روی کافه‌ی «کرانه» باز شد، بسیاری فکر کردند که کار تمام است. صاحب کرانه، خانم پروین دلاوری، بیش از بیست سال بود که آن گوشه‌ی خیابان را در دست داشت. مشتری‌هایش عادت‌های ثابت داشتند: ساعت قهوه، روزنامه‌ی عصر، و جای همیشگی کنار پنجره. تهدید اصلی برای او نه یک رقیب تازه، بلکه به‌هم‌خوردن همین نظم آشنا بود.

آقای کامران شریفی، صاحب نیمه‌ی مه‌تاب، برعکس، تازه‌وارد بود و می‌دانست که باید چیزی متفاوت عرضه کند. او به جای صندلی‌های راحت، نیمکت‌های بلند و میزهای اشتراکی گذاشت و به جای سکوت، موسیقی ملایم پخش کرد. در هفته‌های اول، بسیاری از مشتری‌های کرانه فقط برای دیدن فضای تازه سر زدند و بعد برگشتند. اما چیزی در رفتار دو صاحب‌کار تغییر کرد که بعدها همه آن را «نقطه‌ی عطف» نامیدند.

به جای رقابت، آن‌ها تصمیم گرفتند با هم حرف بزنند. نخستین نشست رسمی در بهمن ۱۴۰۰ برگزار شد و تنها دو ساعت طول کشید. نتیجه‌ی آن توافقی ساده بود: کرانه قهوه‌ی مه‌تاب را می‌فروشد و مه‌تاب صبح‌ها شیرینی کرانه را. هیچ قراردادی امضا نشد و هیچ‌کس هم از آن عکس یادگاری نگرفت. با این حال، از همان روز، مشتری‌ها عملاً میان دو کافه جابه‌جا شدند و مرز نامرئی میدان ساعت از بین رفت.

نتیجه برای هر دو طرف سودمند بود. فروش کرانه در شش ماه نخست ۱۸ درصد بالا رفت و مه‌تاب توانست بدون فشار مالی ماه‌های سرد را پشت سر بگذارد. مهم‌تر از عدد، فضای محله عوض شد. دیگر لازم نبود کسی برای یک قهوه‌ی خوب مسیر بیفتد. همسایه‌ها در همان نزدیکی پیدا شدند و کافه‌ها به جای رقیب، به بهانه‌ی قرار تبدیل شدند.

البته همه‌چیز بی‌دردسر پیش نرفت. برخی مشتری‌های وفادار از تغییر منو گله کردند و چند نفر هم از شلوغ‌تر شدن میدان شکایت داشتند. شورای محله‌ی میدان ساعت ناچار شد برای ساعت‌های اوج، نوبت‌دهی موقت بگذارد. با این همه، بیشتر ساکنان این ترتیب را پذیرفتند و امروز کمتر کسی از آن گله می‌کند.

امروز نیمه‌ی مه‌تاب و کرانه هر کدام مسیر خود را دارند، اما دیگر مثل دو رقیب رفتار نمی‌کنند. کرانه روی قهوه‌های تک‌خاستگاه تمرکز کرده و مه‌تاب به کارگاه‌های کوچک محله سفارش می‌دهد. حتی برخی مشتری‌ها هر روز هر دو کافه را می‌روند، یکی برای کار صبح و دیگری برای گپ بعدازظهر. شاید بهترین نشانه‌ی این آشتی همین باشد: دیگر کسی نمی‌پرسد کدام یکی برنده شد.

۲ مهتابی؛ تابلوی نیمه‌شب و صدای سگی که شب‌ها برای ماه پارس می‌کرد

مهتاب آبنوس از محله‌ی نارون‌بن می‌نویسد

(نخستین نمایشگاه گروهی نقاشان محله‌ی نارون‌بن)

وقتی برای نخستین بار از نمایشگاه گروهی «۲ مهتابی» حرف زدند، بیشتر کسانی که در کافه‌ی کنار پل جمع شده بودند فکر کردند شوخی می‌کنند. نام نمایشگاه از دو تابلو آمده بود که هر دو ماه را نشان می‌دادند، اما نه ماه آسمان. یکی از آن‌ها ماه را در آب یک حوض کوچک پشت خانه‌ای قدیمی نشان می‌داد و دیگری ماه را بالای پشت‌بام سنگی محله‌ای که بسیاری از حاضران در آن بزرگ شده‌اند. هفته‌ها پیش از افتتاح، هیچ‌کس مطمئن نبود که این دو تابلو واقعاً کنار هم دیده خواهند شد یا نه.

نمایشگاه در گالری کوچکی در خیابان ناظرزاده برپا شد، جایی که تا پیش از آن بیشتر برای فروش فرش و پارچه‌های دست‌دوز استفاده می‌شد. دیوارها را سفید کردند، نورها را تنظیم کردند و در یک بعدازظهر پاییزی درهای آن برای مردم باز شد. در ساعت‌های اول، بیشتر بازدیدکنندگان همسایه‌ها بودند؛ کسانی که سال‌ها از کنار این خانه رد شده بودند بی‌آنکه بدانند پشت دیوارهایش چه می‌گذرد. همین کنجکاوی کافی بود تا صف کوتاهی جلوی در شکل بگیرد.

تابلوی نخست، که ماه را در آب حوض نشان می‌دهد، کار خانم مهتاب آبنوس است. او سال‌ها در همان خانه زندگی کرده و می‌گوید تصویر از خاطره‌ای کودکی آمده است. به گفته‌ی خودش، وقتی کوچک بود شب‌ها سگی در حیاط همسایه پارس می‌کرد و او از پشت پنجره منتظر می‌ماند تا ببیند آیا ماه واقعاً از آب بیرون می‌آید یا نه. تابلو پر از جزئیاتی است که فقط کسی که سال‌ها به آن حوض نگاه کرده می‌تواند بکشد: ترک‌های کاشی، لرزش آب و حتی جای دقیق سگ که هرگز دیده نمی‌شود.

تابلوی دوم کار آقای بهروز نیک‌پی است، نقاشی که بیشتر عمرش را در همین محله گذرانده و حالا در خانه‌ای سالمند زندگی می‌کند. او ماه را بالای پشت‌بام سنگی نشان داده، درست همان‌جایی که بسیاری از همسایه‌ها سال‌ها به آن نگاه کرده‌اند. نیک‌پی می‌گوید برای او ماه همیشه نشانه‌ی زمان بوده؛ وقتی ماه بالا می‌آمد، یعنی وقت خواب بچه‌ها رسیده و نوبت شب‌زنده‌داری پیرمردها شروع می‌شده است. در تابلو، ماه کمی بزرگ‌تر از واقعیت است، انگار هنوز کسی آن را درست ندیده باشد.

در روزهای نخست، بحث‌ها بیشتر درباره‌ی تکنیک بود تا معنا. برخی می‌پرسیدند چرا آب این‌قدر تیره است یا چرا ماه در تابلو گرد نیست. اما کم‌کم گفت‌وگوها عمیق‌تر شد. بسیاری از بازدیدکنندگان خودشان را در تابلوها پیدا کردند، نه به‌عنوان تماشاگر، بلکه به‌عنوان کسانی که شب‌ها به چیزی خیره شده‌اند بی‌آنکه بدانند چرا. برای همین، نمایشگاه کمتر شبیه یک نمایش و بیشتر شبیه یک اعتراف کوچک جمعی شد.

برگزارکنندگان می‌گویند قصد ندارند این نمایشگاه را تکرار کنند. به گفته‌ی آن‌ها، ارزش کار در همین یک هفته خلاصه می‌شود و تکرار آن را عادی می‌کند. با این حال، بسیاری امیدوارند که این تابلوها دست‌کم برای مدتی کنار هم بمانند. حتی اگر فقط برای چند روز دیگر، همسایه‌ها دوباره ماه را با هم ببینند، هرچند این بار از پشت شیشه‌ی یک گالری.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی 9)

نخستین جشنواره‌ی انار شهرستان نارین‌دشت برگزار شد

(ادامه‌ی گزارش از صفحه‌ی نخست)

نارین‌دشت، ۱۲ مهر ۱۴۰۲: نخستین جشنواره‌ی انار شهرستان نارین‌دشت روز پنجشنبه با حضور بیش از ۱۵ هزار نفر از باغداران، گردشگران و مسئولان محلی در محوطه‌ی پارک بانوان این شهر آغاز به کار کرد. برگزارکنندگان می‌گویند هدف از برپایی این جشنواره معرفی ظرفیت‌های کشاورزی منطقه و کمک به فروش مستقیم محصول بدون واسطه است. به گفته‌ی آنان، بخش زیادی از باغداران نارین‌دشت سال‌ها به دلیل نبود بازار مناسب و هزینه‌های بالای حمل‌ونقل، بخش مهمی از محصول خود را با قیمت پایین تحویل واسطه‌ها می‌دهند.

در روز نخست جشنواره، ۴۲ غرفه در محوطه‌ی پارک بانوان برپا شده بود که علاوه بر انار تازه، انواع رب، لواشک، آب‌انار و محصولات صنایع‌دستی روستایی را عرضه می‌کردند. همچنین برای بازدیدکنندگان تور رایگان باغ‌های اطراف شهر، مسابقه‌ی بزرگ‌ترین انار و کارگاه آموزشی هرس زمستانه درختان انار برگزار شد. مسئولان پیش‌بینی کرده‌اند که تا پایان هفته‌ی جشنواره بیش از ۴۰ هزار بازدیدکننده از شهرستان‌های همجوار به نارین‌دشت سفر کنند.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی 10)

شورای شهر نیلاب‌کنار بودجه ۱۴۰۳ را با ۱۲ میلیارد تومان کسری تصویب کرد

نیلاب‌کنار، ۲۹ آذر ۱۴۰۲: شورای شهر نیلاب‌کنار بودجه ۱۴۰۳ شهرداری را با کسری ۱۲ میلیارد تومانی تصویب کرد. این بودجه ۴۸۰ میلیارد تومان است و ۱۲ میلیارد تومان آن از محل فروش اوراق مشارکت تأمین می‌شود. اعضای شورا گفتند بدون این اوراق، اجرای طرح‌های عمرانی عملاً متوقف می‌شود.

(ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی 9)

۱۲ مهر ۱۴۰۲ در ۹ صفحه

۱۲ مهر ۱۴۰۲ در ۹ صفحه

۱۲ مهر ۱۴۰۲ در ۹ صفحه